

Bemærkninger til lovforslaget

Ifølge § 3 i den kommunale indkomstskattelov fordeles en skatteydere kommunale indkomstskat mellem de kommuner, i hvilke skatteyderen har haft bopæl i det pågældende kalenderår, idet det dog er en forudsætning, at bopælen bevares i mindst 3 måneder. Med virkning fra og med indkomståret 1972 blev der indført særregler for skattedeling mellem kommunerne i de tilfælde, hvor Københavns eller Frederiksberg kommune som skattekommune er pligtig at afgive en andel af den en skatteyder påhvilende kommunale indkomstskat, idet de nævnte kommuner herefter alene skal afgive 80 pct. af det beløb, der hidtil skulle afgives.

Begrundelsen for den nævnte lovændring var, at den kommunale indkomstskat i Københavns og Frederiksberg kommuner også skal dække de udgifter, der er forbundet med løsningen af opgaver, der andetsteds varetages af amtskommunerne, i hvilken forbindelse bemærkes, at den amtskommunale indkomstskat ikke er genstand for fordeling. Den »amtskommunale andel«, der blev und-

taget fra fordeling – 20 pct. – svarer nogenlunde til den andel, som den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent i de 3 hovedstadsamtskommuner udgjorde af gennemsnittet af de samlede kommunale og amtskommunale udskrivningsprocenter i disse 3 amtskommuner i kalenderåret 1972.

Imidlertid er der siden 1972 sket en ikke uvæsentlig forskydning i forholdet mellem primærkommunal og amtskommunal indkomstbeskatning inden for hovedstadsområdet. Man har derfor fundet det rimeligt, at der nu sker en ajourføring af den tidligere beregning i overensstemmelse med den nævnte forskydning, hvilket vil medføre, at den procent af andelen, som Københavns og Frederiksberg kommuner skal afgive ved fraflytning fra disse kommuner, nedsættes fra 80 pct. til 70 pct.

Om de økonomiske konsekvenser heraf kan oplyses, at de to kommuner, såfremt ordningen havde været gældende i 1978, ville have opnået besparelser på henholdsvis ca. 18 mill. kr. og ca. 4 mill. kr.